

Universitatea

LUNI, 18 OCTOMBRIE, 20:30

LIGA I, ETAPA A XII-A

STADIONUL „ION OBLEMENCO”, CRAIOVA

Academica Clinceni

ÎN PLIN ZBOR

Universitatea Craiova a fost net superioară rivalelor în derby-urile cu Dinamo și FCU, reușind să înscrie în total de 7 ori, dar și să-și prelungească seria de meciuri fără gol primit pe Ion Oblemenco. Mai mult, fiecare reușită din ultimele două partide a aparținut unui jucător diferit: în ordine, am urlat de fericire la golurile lui Hourii, Ivan, Cîmpanu, Căpățină, Markovic, Nistor și Baiaram. Pregătiți-vă să strigăm împreună din nou, în această seară, pe un gazon nou și cu un adversar împotriva căruia avem o revanșă de luat. Hai oltenii, hai la meci!

IWAN:

Cred că avem un lot mai bun decât în anii trecuți, cu multă experiență în apărare și multă calitate la mijloc și în atac

ANDREI IVAN s-a făcut mare. Parcă ieri debuta și marca pentru Știința, la doar 17 ani. Acum are 24 și arată mult mai multă maturitate și în joc, și în gândire. Spune că s-a lăsat de jocuri video de doi ani, că se concentrează mult mai mult pe el și profesie, și că se vede retrăgându-se din fotbal tot ca jucător al Universității, peste 10 ani de acum. Ce anume ne așteaptă în acești 10 ani, însă? Aflați ce crede Andrei despre asta din interviul de mai jos.

Salut, Andrei. Ai avut șansa unică să joci contra Germaniei, una dintre cele mai bune echipe din lume. Cum s-a simțit meciul din teren și ce anume te-a impresionat la nemți?

Germania e o echipă excepțională și a fost o mândrie pentru mine să-mi pot reprezenta țara împotriva unor jucători de top

mondial. Cel mai mult mi-au plăcut Gnabry și Sane, doi jucători de explozie și foarte spectaculoși. M-a impresionat la nemți stilul de joc avântat, foarte vertical, mereu când aveau mingea jucau doar în față și în mare viteză.

Apoi a venit o victorie cu Armenia care ne apropie de obiectiv: barajul pentru Cupa Mondială. Sincer, mai tragi cu ochiul la celelalte grupe, să vezi ce potențiali adversari am avea la baraj?

Nu e momentul să ne uităm la alte grupe acum, așa cred. Avem două meciuri foarte importante de jucat și mai întâi trebuie să le câștigăm pe acelea. Oricum, situația locurilor 2 se poate schimba foarte mult, deci nu văd sensul să urmărim de pe acum ce-ar putea fi.

Ivan, Bancu, Mitriță, Mihăilă, Cicâldău, cinci dintre stâlpii Naționalei de azi sunt sau au fost la Universitatea Craiova. Se simte spiritul oltenesc în echipă? Ce crezi că aduceți voi cinci în plus echipei naționale?

Păi, eu pot să vă spun că mă simt foarte bine când îi am lângă mine pe foștii sau actualii mei colegi, pe prietenii mei de la Universitatea. Și cred că și ei se simt bine să jucăm împreună, iar de ce e asta important vă puteți da seama... Ne ajută să fim o echipă mai omogenă, iar spiritul oltenesc ne face și una mai agresivă; la meciul cu Armenia cred că am făcut un pressing foarte bun, de exemplu. Sper că în curând să fim chiar și mai mulți "olteni" la Națională, pentru că ar mai fi câțiva de luat.

Ești folosit vârf de către Mirel Rădoi, o poziție pe care ai dat randament foarte bun și cu Dinamo, când de altfel ai făcut un nou derby mare, așa cum ne-ai obișnuit. Cum te simți în centrul atacului, continui să preferi să joci în banda stângă?

Eu joc dintotdeauna unde e nevoie de mine și unde mă distribuie antrenorul. Mirel mă joacă și pe dreapta, nu doar vârf, în timp ce la echipa de club joc mai mult pe stânga. Legat de

preferințele mele, cred că am făcut progrese ca atacant central și acum chiar pot să spun că mă simt la fel de bine pe oricare dintre cele trei poziții.

Ce fel de antrenor e Reghecampf și ce relație are cu voi, jucătorii?

Domnul Reghe e un antrenor foarte, foarte bun, ne-a impresionat pe toți. Cred că ar putea antrena oriunde în afară. Comunicarea cu jucătorii cred că e punctul lui forte, toți avem o relație excelentă cu el și faptul că e un motivator foarte bun cred că ne aduce multe puncte în plus.

Specialiștii comentează că Universitatea are un lot mai bun și mai valoros față de anii trecuți. Tu ce părere ai?

Da, și eu cred că avem un lot mai bun decât anii trecuți, în special pentru că am acumulat experiență în apărare și la mijloc. Jucători ca Găman, Marius Constantin sau Nistor ar aduce un plus la

orice echipă, cu știința jocului pe care o au și cu atitudinea lor din teren. În plus, am crescut și în ceea ce privește calitatea tehnică prin aducerea lui Houri, un jucător care îmi place foarte mult. Și să nu uităm că mai sunt și eu în atac (*râde*)! În general mi se pare că avem multă calitate la mijloc și în atac și de data asta simt că ne putem bate cel puțin de la egal la egal cu CFR-ul.

Cât de mult crezi că va conta schimbarea gazonului de pe Oblemenco, pentru prestațiile noastre viitoare? Crezi că o suprafață bună de joc ne creează un avantaj, având în vedere stilul nostru?

Așa ar trebui, să ne avantajeze. Suntem o echipă care vrea posesia, una care pasează rapid și la firul ierbii, iar gazonul dinainte era foarte rău și nu cred că ne avantaja deloc. S-a văzut că am dominat adversarele prin posesie și joc rapid de pase și pe acela, cred că diferența va fi chiar și mai mare cu un gazon bun.

Cum ți se pare Liga I acum, față de momentul când te-ai transferat la Krasnodar?

Parcă se joacă un pic mai rapid, e o calitate mai bună. Când am plecat eu mi se părea că se juca mai lent, dar acum cred că se și pune preț pe condiția fizică și pe intensitate, așa că asta se vede în teren. Pe mine nu poate decât să mă bucure asta, deoarece cred că un joc în viteză mă avantajează.

Care crezi că e adversara cea mai periculoasă în lupta pentru titlu și ce poate Craiova să facă pentru a o depăși, în meciurile directe dar și în clasamentul general, la final?

Nu aș putea alege doar una, în mod clar ne vom bate cu FCSB și CFR. Sunt echipe cu atuuri diferite, pe care le cunoașteți: CFR-ul cu multă experiență și cu încrederea dată de 4 titluri la rând, FCSB-ul cu mult talent individual. Abia aștept meciurile cu ei, pentru că cred că noi am făcut progrese mai mari decât ei, față de ultimele întâlniri.

Ce meci a fost mai ușor pentru voi, așa cum l-ați simțit din teren: cel cu Dinamo sau cel cu FCU? Dar cel în care ai avut emoții mai mari care a fost?

Deși poate nu pare, nu consider că a fost ușor niciunul dintre meciuri. Când un meci e ușor e posibil să pierzi, mai bine te faci singur să-ți fie greu, indiferent de adversar. Emoțiile mai mari le-am avut cu cei de la FCU, dar au fost emoții pozitive, datorate fanilor noștri. Când au început acel spectacol cu fumigene am simțit ceva unic.

Urmează meciuri în campionat cu Clinceni, Chindia și Mioveni. Vă bucurați că sunt partide ușoare sau din contră, ți se pare o presiune foarte mare să obțineți toate punctele?

Pe de o parte sunt optimist pentru că ce-i drept plecăm favoriți clari în toate cele trei partide. Pe de altă parte, astfel de meciuri sunt cele mai periculoase, deoarece echipele mai mici se motivează

extraordinar contra noastră și, dacă nu ne mobilizăm și noi la fel, e posibil să avem surprize neplăcute.

Dacă un copil se va uita peste 100 de ani la video-uri cu tine jucând fotbal, ce părere crezi că își va face despre tine și jocul tău?

Depinde și de copil (*râde*), dar eu cred că va avea o părere bună, pentru că am un joc destul de spectaculos și în viteză.

Ce crezi că vei face pe 18 octombrie 2031, exact peste 10 ani de acum?

Cred că 2031 ar fi momentul în care să mă retrag din fotbal și, desigur, meciul meu de retragere va fi în tricoul Universității.

Fifa sau Counterstrike? De ce? Și cine e cel mai bun la Fifa din vestiarul Craiovei? Dar la Counter?

Fifa nu mi-a plăcut niciodată, iar Counter nu mă mai joc de doi ani, pentru că vreau să mă concentrez mai mult pe profesia mea. Cel mai bun la Fifa din vestiar este Roman, iar Counter chiar nu știu dacă se joacă cineva dintre colegi.

Academica Clinceni a pierdut greu cu FCSB și a făcut egal cu Botoșani. Cum crezi că va arăta meciul nostru cu ei, crezi că va fi la fel de strâns?

Mereu am avut meciuri grele cu ei. Scopul nostru este să marcăm foarte repede și cred că dacă vom reuși asta nu va fi un scor strâns, deoarece cu noul antrenor nu mai par genul de echipă care să se închidă foarte mult. Suntem Universitatea Craiova și trebuie să preluăm inițiativa și să dominăm meciul.

Un mesaj pentru suporterii care vor fi pe stadion luni seara.

Avem mare nevoie de ei și îi așteptăm în număr cât mai mare la stadion. Le mulțumim că sunt mereu aproape de noi și îi asigur că și noi, jucătorii, suntem fani ai acestei echipe. La Craiova nu poți să vii doar ca să-ți faci jobul, la Craiova se vine cu sufletul.

Adversarii la zi

Academica Clinceni

Surprinzătorii „nași” din Ilfov

- Academica Clinceni se află într-o perioadă bună de la venirea lui Ionuț Chirilă pe bancă: a pierdut greu cu FCSB, a făcut egal cu Botoșani și a învins FCU într-o partidă amicală disputată în pauza competițională, chiar la Craiova.
- Clinceniul surprinde prin faptul că conduce Știința la întâlnirile directe. Din cele șase meciuri, au reușit să nu le piardă pe ultimele 5, ba chiar să câștige două dintre ele: pe teren propriu (1-0 pe 2 mai 2021, în playoff-ul sezonului trecut) și chiar la Craiova (1-0 pe 23 octombrie 2020). Restul de 3 s-au terminat la egalitate, iar singura victorie a Universității s-a petrecut la prima confruntare dintre cele două formații și aceea a venit greu, în minutul 95! Pe 14 iulie 2019, cele două echipe se întâlneau pe Ion Oblemenco. Cu Corneliu Papură pe bancă, Știința reușea să se impună cu 3-2, gol marcat de Vasile Constantin la ultima fază a meciului, după ce Clinceniul reușise să revină de două ori, de la 0-1 și 1-2.
- Adversarii noștri s-au despărțit de câțiva jucători pe care s-au bazat sezonul trecut: Andrei Cordea a fost transferat de FCSB, Jovan Markovic s-a întors la Universitatea după un împrumut, la fel și Chunchukov, care între timp a semnat definitiv cu Sepsi, iar Adrian Popa, Raul Rusescu, Cristian Tănase, Mihai Dobrescu, Răzvan Andronic și Lucian Dumitriu și-au încheiat contractele cu clubul ilfovean.

- Refacerea lotului după aceste plecări importante a fost făcută doar cu jucători împrumutați sau liberi de contract. Cele mai sonore nume cu care a semnat Academica sunt William De Amorim (fost la Astra și FCSB), Lucian Filip, Marcel Holzmann, Apostolos Vellios (un atacant grec care a trecut pe la Everton și pentru care Nottingham Forest plătea 1,2 milioane euro în 2017), Robert Ion (împrumutat de la FCSB) și Michael Omoh, nigerianul cu dublă cetățenie care deja a marcat un gol și a dat trei assist-uri, în 9 apariții.
- Fără victorie în acest sezon și în ciuda faptului că noul antrenor s-a plâns de nivelul deficitar de pregătire fizică al lotului, Clinceniul surprinde totuși prin faptul că a marcat 45% dintre golurile din actualul campionat în ultimul sfert de oră al întâlnirilor. Problemele lor par mai degrabă defensive, de altfel, cu o medie de 2,08 goluri primite pe meci (față de 0,91 Craiova).
- Pe lângă problemele financiare de care s-a plâns chiar noul antrenor, Clinceni e dezavantajată în acest sezon și de faptul că își desfășoară partidele considerate acasă pe stadionul Dinamo, după ce arena proprie a intrat în reconstrucție în luna august.

A sosit momentul când Leii să ajute câinii

Din 1948 încoace suntem obișnuiți să ne dorim ca Leii să bată Câinii. Dar, când realizezi că bietii câini sunt și ei amărâți, începi să le dorești binele. Și nu ne referim doar la Câinii Roșii, ci, mai nou, la câini în general, în special la aceia din adăposturi, care își caută cu disperare o familie a lor.

Universitatea Craiova se alătură campaniei „Adoptă fericire“, inițiată de CJ Ilfov și inițial gândită doar pentru zona București/Ilfov. Începând de la meciul cu Academica, fotbalistii vor intra pe teren cu câte un cățel din adăpost în brațe, în speranța că cineva din tribune sau de la televizor se va îndrăgosti de unul și îl va dori acasă. Grație colaborării cu SC Salubritate Craiova și cu Adăpostul Canin Craiova, ne-am asigurat că toți câinii care vă vor fi prezentați pe Ion Oblemenco sunt vaccinați, deparazitați, blânzi și pregătiți pentru adopție chiar din seara partidei la care vor fi aduși.

În fotografie îl aveți pe Ștefan Vlădoiu, unul dintre componenții Științei care știu câtă fericire îți poate aduce viața alături de un cățel. Alți membri ai vestiarului nostru care au deja un cel mai bun prieten în familie sunt Nistor, Pigliacelli, Cîmpanu, Bălașa, Marius Constantin și, mai nou, antrenorul Laurențiu Reghecampf. Urmează-le exemplul și salvează o viață cu prima ocazie.

AMINTIREA SĂPTĂMÂNII

18 ani fără Zoli

Despre viața și moartea lui Zoltan Crișan a scris poate cel mai bine jurnalistul Traian Ungureanu. Deși născut la București, cel cunoscut iubitorilor de fotbal după semnătura din gazetele sportive, TRU, este unul dintre acei români care s-a îndrăgosit de Universitatea Craiova în anii '80 suficient de pătimaș încât dragostea să i se păstreze și acum. Din textul lui superb despre Zoli, care din păcate nu se mai găsește pe site-ul Revisiei 22 (unde fusese publicat inițial), cei care nu au apucat să-l vadă jucând, dar mai ales cei care nu l-au cunoscut personal, au avut ocazia să descopere un fotbalist excepțional și un om chiar mai mult de-atât. Vă oferim doar câteva pasaje.

„Povestea vieții lui Zoltan Crișan, așa cum ne-o închipuim noi, începe fără început și se sfârșește fără sfârșit. Cunoaștem, de fapt, doar 10 ani dintr-o viață pe care am strâmtat-o cu bună

știință. Am croit un costum minuscul și l-am tras grăbit peste păpușa pe care am obligat-o să ne delecteze. Între 1974 și 1984, Zoltan Crișan a fost într-adevăr ceea ce ne-am dorit: vedeta, senzația, agitația neîncetată de care aveau nevoie ochii noștri setoși. Mai mult decât atât, Crișan a trăit 10 ani de fotbal complet în cea mai dăruită echipă pe care a avut-o România: Universitatea Craiova. Nici despre echipă nu știm mult mai mult decât știm despre Zoli. E drept că s-a scris mult despre Craiova, dar s-a scris strâmb. [...]

Extremă dreapta? Nu tocmai. Extremă clasică atât cât o cere clasicismul, adică măsurat și pe alocuri, Crișan a întemeiat o nouă profesie, devenind prima extremă de incizie totală. Prima extremă gata în orice clipă să adjucece un atac, nu numai să-l promoveze. Zoli n-a intrat niciodată în biroul de 16 metri pentru a spune doar un «Salve, colega!», cum făceau alte mari extreme din timpurile lui, ci a deschis gura doar pentru a-și uimi auditoriul cu o glumă de nepermis în minister. Crișan a bruscat toate obișnuințele fotbalului pe extremă, a croșetat perfect la cap de cursă, a forțat ilegal penaltiuri, lăsându-ne plăcerea să descoperim noi și noi nătărași între arbitri, a marcat goluri de o insolență nebună (Iribar a fost presat în ierbar de prin '75).

Era cel mai neliniștit jucător al Craiovei, echipă care altfel avea un profil stabil. Psihologia generală a Universității era, în definitiv, totuna cu conștiința propriei valori. Un calm autoritar regla meciurile cu adversari limitați și o furie fără absenți dezarticula adversarii rezistenți. În acest cor egal, Crișan era singura excepție: mereu neliniștit, mereu în căutarea rupturii, excitat, aproape nevrotic în insistența cu care căuta soluția individuală. Această obsesie activă 10 ani în șir era, cred, expresia unui egoism paradoxal, cu totul diferit față de cum era omul Crișan. Era semnul unei drame pe care Crișan a jucat-o meci de meci și an de an, sub ochii noștri, fără a fi înțeles. Vreme

de 10 ani Zoltan Crișan ne-a făcut semne din teren. Nu le-am înțeles. Crișan voia să ne dea ceva, dar nu putea face darul visat decât într-un fel și numai unul: singur. Adică din adâncul ființei, încordat într-o închidere generoasă. [...]

Când au vrut să-i taie piciorul lui Crișan, s-a oprit vuietul lumii. Ca să se audă mai bine glasul stins al copilului din pat, Zoli a spus «NU!». Și n-a mai trăit mult. N-a vrut să plece însă fără piciorul cu care a dat atât de bine în minge și în viață. Când au vrut să-i taie piciorul lui Zoli, noi eram deja cu fruntea în pământ. Atâta vreme n-am știut că Zoli s-a zbatut să ne spună ceva. S-a pregătit un amar de ani, cu cartea mereu în mână și cu mingea la picior. N-am știut. Viața lui Zoltan Crișan a fost trăită pentru noi și a trecut pe lângă noi. Dar nu noi vom hotărî ceva rămâne după Crișan. Altcineva și Altceva vor judeca cealaltă viață a lui: cea de rob la fericirea altora. Ce noroc! Pe el și pe cei ce vor afla despre el. Nu mult după ce au vrut să-i taie piciorul lui Zoli, s-a deschis o poartă în ceruri. Zoli și-a mai strigat o dată băiatul pe nume: «Mor, Robert!». Și a plecat. Pesemne ne place să fim singuri. De ce?»

La 18 ani de la moartea tatălui său și la aproape la fel de mulți de la scrierea acestui text, fiul lui Zoltan Crișan, cu care se încheie de altfel și articolul de mai sus, a dat un interviu luminos pentru site-ul Universității Craiova. Născut în 1984, exact în anul în care Zoli a plecat de la Universitatea, Robert Crișan mărturisește că marele lui regret e că nu l-a văzut niciodată pe tatăl lui jucând fotbal. Este un regret pe care îl simțim tot mai mulți, pe măsură ce aceia care chiar l-au văzut jucând pe Zoli se duc. Însă, atâta timp cât ne asigurăm că aceste amintiri vor rămâne vii, alți oameni, oameni noi, vor veni să-l iubească, pe el și pe Craiova, în locul celor duși. Dar să-i dăm cuvântul lui Robert, care, întrebat cum a fost Zoli Crișan ca tată, a răspuns așa, cât să ne înfioare definitiv:

„Cred că toți copiii și-ar dori să aibă un asemenea om ca tată. Era o carte, pur și simplu. O persoană deosebită, un caracter deosebit, un om extrem de inteligent care era mereu gata să îți ofere orice ai avea nevoie de la el. Nu am nicio amintire urâtă legată de tata.“

Din descrierile acestor doi oameni care l-au iubit se conturează astfel profilul unui om bun, generos, afectuos și poate prea timid uneori. Ne place să credem că spiritul frumos și liber al lui Zoli continuă să alerge pe Oblemenco și în jurul lui, așa cum o făcea și corpul lui odinioară. Nici fotbaliștii mari și nici oamenii frumoși nu mor, cu adevărat, niciodată. Și, în ciuda unei vieți teribil de scurte, Zoltan Crișan a reușit performanța să bifeze ambele calități. Îți mulțumim pentru tot ce ne-ai oferit și continui să ne oferi, Zoli! Oamenii mor, din păcate, dar tot ceea ce ai dăruit tu Craiovei nu va muri niciodată.